

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Rusińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Olimpia Hordyk-Kosińska

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2016 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. w W.

przeciwko B. N.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego B. N. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. w W. kwotę 154 430,31 zł (sto pięćdziesiąt cztery tysiące czterysta trzydzieści złotych trzydzieści jeden groszy) z odsetkami od kwot:

- 125 558,50 zł (sto dwadzieścia pięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt groszy) w wysokości umownej, określonej zmienną stopą procentową wynoszącą każdorazowo 4-krotność wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, aktualnie wynoszącej 10% w stosunku rocznym, nie więcej niż odsetki maksymalne, od dnia 18 marca 2016 r. do dnia zapłaty;

- 110,00 zł (sto dziesięć złotych) w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 17 marca 2016r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.251,00 zł (osiem tysięcy dwieście pięćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

VI GC 116/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. żądała zasądzenia od pozwanego B. N. następujących kwot: 1) 125.558,50 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 10 marca 2016 r. do dnia zapłaty; 2) 110,00 zł oraz 28.761,81 zł i kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że na podstawie Ksiąg Rachunkowych (...) Bank (...) stwierdzone zostało, iż na dzień 17 marca 2016 r. figuruje w nich wymagalna i niespłacona wierzytelność Banku wynikająca z czynności bankowej objętej umową kredytową KREDYT. INW. DLA POSIADACZY RACH.BIZNES. (...). W PLN z dnia 17 lutego 2012 r. Ponadto powód wyjaśnił, że na dochodzoną wierzytelność składa się: należność główna w kwocie 125.558,50 zł, należność z tytułu poniesionych kosztów w kwocie 110,00 zł oraz należność z tytułu skapitalizowanych odsetek, naliczonych do dnia 17 marca 2016 r. w wysokości

28.761,81 zł. Powód podkreślił również, że wierzytelność jest w pełni wymagalna, a pozwany mimo wezwania do zapłaty nie uregulował swoich należności względem powoda.

W dniu 30 maja 2016 r. Sąd Okręgowy w Toruniu wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt VI GNc 140/16).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany złożył sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości. Pozwany nie przedstawił zarzutów przeciwko żądaniu pozwu.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał w całości swoje stanowisko oraz przedłożył dalsze wnioski dowodowe w postaci dokumentów.

Na rozprawie w dniu 17 listopada 2016 r. Sąd postanowił zwrócić pismo pozwanego z dnia 14 listopada 2016 r. jako złożone bez upoważnienia (art. 207 § 3 k.p.c.)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 17 lutego 2012 r. pozwany B. N. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod firmą (...) z siedzibą w miejscowości G., zawarł z powodem umowę kredytu inwestycyjnego (...) nr (...), na podstawie której do dyspozycji pozwanego została postawiona kwota 192.000,00 zł.

okoliczność bezsporna, a ponadto: umowa kredytu inwestycyjnego - k.33 -34

Na podstawie postanowienia zawartego w § 4 ust. 1 umowy kredytowej, kwota wykorzystanego kredytu była oprocentowana w stosunku rocznym, według zmiennej stopy procentowej w wysokości stawki referencyjnej powiększonej o marżę banku. Odsetki od wykorzystanego kredytu obliczano na bieżąco w okresach obrachunkowych, zaś ich płatność przypadała w dniu zakończenia każdego okresu obrachunkowego, tj. co do zasady w 28 dniu każdego miesiąca.

Pozwany zobowiązał się spłacić całość zadłużenia wynikającego z przedmiotowej umowy kredytowej w terminie do dnia 28 stycznia 2017 roku (§ 2 ust. 2). Zgodnie z umową, w przypadku opóźnienia w spłacie kredytu lub jego części, powód zastrzegł sobie prawo do pobierania odsetek od niespłaconej kwoty za okres od dnia następującego po dniu, w którym powinna nastąpić spłata do dnia dokonania spłaty, według zmiennej stopy procentowej przewidzianej dla kredytów przeterminowanych, przeterminowanej pożyczki hipotecznej dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz kredytów i pożyczki hipotecznej dla małych i średnich przedsiębiorstw postawionych, po upływie terminu wypowiedzenia, w stan natychmiastowej wymagalności na cele gospodarcze i mieszkaniowe, określonej w uchwale Zarządu (...) SA. (§ 17 ust. 1 umowy).

Umowa kredytowa przewidywała też, że niespłacenie w terminie kredytu albo jego części spowoduje, iż niespłacona kwota stanie się zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym, zaś w przypadku niezaspokojenia swojego roszczenia powód może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę (§ 12 ust. 1 i 4). Termin wypowiedzenia umowy wynosił 30 dni licząc od dnia doręczenia kredytobiorcy oświadczenia o wypowiedzeniu umowy (§ 12 ust. 5).

Dowód: umowa kredytu inwestycyjnego - k.16-18

Pozwany spłacił jedynie część zadłużenia, przy czym wpłaty dokonywane były z przekroczeniem terminów zapłaty określonych w umowie kredytowej i w harmonogramach spłat. W związku z nieterminowym regulowaniem należności, powód kilkakrotnie wzywał pozwanego do zapłaty.

Okoliczność bezsporna, a ponadto dowód: historia operacji na koncie kredytowym – k.128-133, wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) – k.127, wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) – k.15 , potwierdzenie stanu zadłużenia – k.139,

harmonogram spłat kredytu – k.100-103; k.113-117, pismo powoda z dnia 17 lutego 2014 r. – k.104, wezwanie do zapłaty i wypowiedzenie warunków spłaty umowy z dnia 12 maja 2014 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k.105-106
wezwanie do zapłaty z dnia 15 lipca 2014 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k.107-108.

W związku z niewywiązywaniem się przez pozwanego z harmonogramu spłaty zadłużenia, powód pismem z dnia 9 września 2015 r. wypowiedział pozwanemu umowę kredytu inwestycyjnego z zachowaniem umownego okresu wypowiedzenia. Oświadczenie niniejsze pozwany odebrał w dniu 14 września 2015 r.

Dowód: wypowiedzenie warunków umowy kredytowej wraz z wezwaniem do zapłaty z dnia 9 września 2015 r. oraz potwierdzeniem odbioru – k.138-140

Pismem z dnia 29 stycznia 2016 r. powód ponownie wezwał pozwanego do zapłaty.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 29 stycznia 2016 r. – k.14

Pomimo wezwania do zapłaty, pozwany nie uregulował w całości na rzecz powoda należności wynikających z umowy kredytu inwestycyjnego (...) nr (...).

Okoliczność bezsporna.

W księgach bankowych powoda figuruje wymagalne zadłużenie pozwanego wynikające z umowy kredytu inwestycyjnego (...) nr (...) w łącznej kwocie 154 430,31 zł, na które składa się należność główna w kwocie 125 558,50 zł, odsetki za okres od 26.05 2016 roku do 17.03.2016 roku w kwocie 28 761,81 zł oraz koszty w kwocie 110 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) k.15

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne oraz dowody z dokumentów, których prawdziwość nie została podważona.

Pozwany nie przedstawił w sprzeciwie od nakazu zapłaty żadnych zarzutów przeciwko żądaniu pozwu, nie zaprzeczył też żadnej z podanych przez powoda okoliczności sprawy dotyczących zawarcia umowy jej wypowiedzenia czy wysokości zobowiązania. Żadnych konkretnych zarzutów nie złożył też pełnomocnik pozwanego na rozprawie w dniu 27 października 2016 roku proponując jedynie zawarcie ugody z powodem. Postawa pozwanego zarówno w toku postępowania, jak i na etapie przedsądowym ukierunkowana była na ugodowe załatwienie sporu. Skoro pozwany nie zaprzeczył, że wierzytelności dochodzone przez powoda istnieją i są wymagalne, fakty te należało uznać za przyznane (art. 230 k.p.c.). Dodatkowo powód przedstawił szereg wiarygodnych dokumentów, które w sposób jednoznaczny wskazują na istnienie zobowiązania. Roszczenie powoda nie budzi zastrzeżeń w świetle treści umowy kredytu.

Mając na względzie powyższe okoliczności należało uwzględnić roszczenie powoda w całości na podstawie art. 69 ust 1 i art. 75 ustawy prawo bankowe oraz § 12 i 16 umowy kredytu z dnia 17 lutego 2012 roku. W zakresie odsetek rozstrzygnięcie znajduje podstawę w art. 481 § 1 i § 2¹ k.c. oraz § 4 i § 5 oraz § 16 i § 17 umowy kredytowej.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 § 1 k.p.c., mając na uwadze zasadę odpowiedzialności strony za wynik procesu. Pozwany przegrał sprawę w całości, zatem powinien zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu. Na zasądzoną od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.251,00 zł składa się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda w stawce minimalnej 7.200,00 zł, opłaty skarbowe od pełnomocnictw w łącznej kwocie 51,00 zł oraz opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.000,00 zł.